

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ САМОХІДНИХ АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ

Толмачов О.М.

Науково-дослідний центр ракетних військ і артилерії, м. Суми

Досвід ведення бойових дій у збройних конфліктах, отриманий в останні роки, підтвердив зростаючу роль артилерії з вогневого ураження противника у ході ведення операцій проти незаконних збройних формувань, які мають на озброєнні артилерію, бронетанкову техніку та інше важке озброєння.

На даний час на озброєнні артилерійських підрозділів Сухопутних військ ЗС України знаходяться самохідні артилерійські системи, які у переважній більшості мають обмежений технічний ресурс, а їх тактико-технічні характеристики не відповідають сучасним вимогам та поступаються закордонним зразкам озброєння.

Аналіз самохідних артилерійських систем, які знаходяться на озброєнні та таких, що розробляються у провідних у військовому відношенні країнах світу, свідчить про наступні основні тенденції їх розвитку:

- перехід до гармат з новою балістикою (довжиною ствола 52 калібри та об'ємом зарядної камори близько 23 л)

- застосування конструкцій снарядів з покращеною аеродинамічною формою, що забезпечує збільшення дальності стрільби до 40 км, а також активно-реактивних снарядів або снарядів з донними газогенераторами, що дозволяє вести стрільбу на дальність до 70 км;

- застосування режиму “шквал вогню” або “псевдозалп”, при якому декілька снарядів, що вистрілюються за різними траєкторіями (автоматично змінюється кут підвищення), одночасно підлітають до цілі;

- обладнання артилерійських гармат системами управління вогнем, навігаційними системами, датчиками, що враховують балістичні та метеорологічні умови стрільби;

- включення до складу бойової комплектації касетних боеприпасів, які оснащуються самонавідними або бойовими елементами;

- зменшення загальної маси та розмірів артилерійських систем з метою забезпечення повітряного транспортування.

На сучасному етапі розвитку вітчизняних самохідних артилерійських систем необхідно спрямовувати основні зусилля на досягнення високих показників з таких параметрів як: підвищення швидкострільності та автоматизації процесів бойового застосування; уніфікації калібру та переходу до єдиного калібру 155 мм; забезпечення авіатранспортабельності; зменшення кількості обслуги; удосконалення та розширення номенклатури боеприпасів; автономності застосування й високої мобільності; підвищення маневрених характеристик за рахунок використання колісних базових шасі високої прохідності.